

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **B. L.**, státní příslušník Ukrajiny

zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, Praha 3 – Žižkov,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“ nebo „soud“) dne 20. 12. 2020 domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat do 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o jeho žádosti ze dne 21. 10. 2019 o vydání zaměstnanecké karty.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že dne 21. 10. 2019 podal žádost o vydání zaměstnanecké karty, kterou žalovaný projednává pod sp. zn. OAM-63715/ZM-2019. Žalovaný byl dle žalobce povinen rozhodnout o jeho žádosti v souladu s § 169 odst. 1 písm. c), zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) do 60 (ve zvlášť složitých případech do 90) dnů ode dne podání žádosti. Žalovaný však o žádosti do dne podání žaloby nerozhodl. Z tohoto důvod podal žalobce dne 20. 10. 2020 ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu. Komise dne 16. 11. 2020 pod č. j. MV-168410-3/SO-2020, vydala opatření proti nečinnosti, kterým uložila žalovanému vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení tohoto rozhodnutí. Žalovaný však dle žalobce od této doby nerozhodl. K tomu žalobce doplnil, že je pravdou, že v mezidobí obdržel zprávu, že žalovaný dne 24. 11. 2020 vydal kladné rozhodnutí, toto tvrzení je však v rozporu jak s textem zákona, tak i s konstantní judikaturou, kdy i kdyby byl žalovaným vydán určitý dokument, rozhodně se dle žalobce nejednalo o vydání rozhodnutí. Žalobce dále uvedl, že průkaz o povolení k pobytu mu stále nebyl předán a za situace, kdy mu nejspíše dne následujícího po dni podání žaloby končí lhůta k podání žaloby za podmínek dle § 80 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je nucen obrátit se na soud.
3. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou.
4. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě jednak shrnul průběh předmětného správního řízení, jednak uvedl, že popírá oprávněnost žaloby, neboť v daném případě nebyl a není nečinný, když byl dle Cizineckého informačního systému žalobcův pobyt realizován jako dlouhodobý za účelem zaměstnanecké karty, a to od 26. 11. 2020 do 25. 11. 2022, kdy rozhodnutí o realizaci pobytu nabylo právní moci dne 14. 12. 2020.

III.

Posouzení žaloby

5. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání, neboť účastníci nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělili, když byli o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučeni.
6. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

7. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat *nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*
8. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Odst. 2 k tomu dále uvádí, že je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Odst. 3 pak uvádí, že soud žalobu zamítne, není-li důvodná.*
9. Ustanovením § 79 a následujícími s. ř. s. je tak upraven institut, umožňující účastníkům správního řízení domáhat se ochrany před nečinností správního orgánu. Správní orgán je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. V ustanovení § 79 s. ř. s. je upravena pouze ochrana před nečinností, spočívající v nerozhodování ve věci samé nebo nevydání osvědčení, nikoliv před jinými procesními vadami. Nečinnost při vydání rozhodnutí se může týkat jak správního orgánu prvního stupně, tak orgánu odvolacího, který po podání řádného opravného prostředku v řízení řádně nepostupuje. O nečinnost správního orgánu se však může jednat pouze v tom případě, že neexistuje žádná skutečnost, která by bránila v řízení činit úkony a rozhodovat.
10. K výkladu citovaného ustanovení se v minulosti vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008 - 164, publikovaném pod č. 2181/2011 Sb. NSS. Rozšířený senát zde dospěl k závěru, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoli otázkou existence podmínek řízení. K tomu v bodě 25. zmíněného usnesení uvedl: „Citované ustanovení § 79 s. ř. s. vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce uplatnit, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. dal vzniknout příslušnému procesně-právnímu vztahu, a vedl soud k rozhodnutí směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva, v daném případě práva na vydání rozhodnutí či osvědčení správního orgánu. V průběhu řízení se poté zkoumá, zda žalobce tvrzenou věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný tvrzené nečinnosti dopustil, zda je tedy skutečně věcně pasivně legitimován. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Rozšířený senát tedy uzavřel, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení“.
11. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců o žádosti o vydání zaměstnanecké karty ministerstvo rozhodne *ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.*

12. Podle § 169t odst. 7 zákona o pobytu cizinců *v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání potvrzení o přechodném pobytu na území, pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k pobytu pro cizince a povolení k trvalému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí*
- a) průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti,*
 - b) potvrzení o přechodném pobytu na území,*
 - c) pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie nebo průkazu o povolení k pobytu pro cizince, nebo*
 - d) rozhodnutí o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 74 nebo průkazu o povolení k trvalému pobytu podle § 87r, jde-li o vydání povolení k trvalému pobytu.*
13. Ze správního spisu předloženého žalovaným bylo soudem zjištěno, že dne 22. 10. 2019 bylo žalovaným zahájeno řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty k povolení výkonu povolání na území České republiky. Z důvodu, že o žádosti žalobce nebylo rozhodnuto ve lhůtě stanovené § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců požádal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce nadřízený správní orgán v souladu s § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise jako nadřízený správní orgán v souladu s § 80 správního řádu vydala dne 16. 11. 2020 pod č. j. MV-168410-3/SO-2020, opatření proti nečinnosti, kterým uložila žalovanému vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení tohoto opatření. Dne 26. 11. 2020 vydal žalovaný pod č. j. OAM-63715/ZM-2019 Potvrzení o splnění podmínek pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu – Zaměstnanecké karty (dále též jen „Potvrzení“). Žalobce stvrdil svým podpisem, že toto Potvrzení převzal dne 26. 11. 2020. Žalobce dále dne 26. 11. 2020 vyzval žalobce k převzetí zaměstnanecké karty (Výzva k převzetí zaměstnanecké karty ze dne 26. 11. 2020, č. j. OAM-63715/ZM-2019) a to dne 14. 12. 2020 v 10:30 hod. v sídle žalovaného. Současně byl žalobce poučen, že si má s sebou přinést platný cestovní doklad a potvrzení vydané zaměstnavatelem žalobce o nastoupení na pracovní místo, pro která má být zaměstnanecká karta vydána. Žalobce stvrdil svým podpisem, že tuto výzvu a vzor potvrzení zaměstnavatele převzal dne 26. 11. 2020. Téhož dne rovněž bylo žalobcem podepsáno a následně žalovaným založeno do spisu Čestné prohlášení o tom, že žalobce překročil hranice České republiky dne 24. 11. 2020 a rovněž byla téhož dne žalobcem podepsána a žalovaným založena do spisu Žádost o poskytnutí rodného čísla. Ve správním spise se dále nachází Potvrzení zaměstnavatele o nástupu žalobce do zaměstnání ze dne 10. 12. 2020. Součástí správního spisu je pak konečně taktéž výpis údajů o zaměstnanecké kartě číslo 001025881 (dále též jen „zaměstnanecká karta“) vydané žalobci. U této zaměstnanecké karty je uvedeno datum převzetí Potvrzení dne 26. 11. 2020, datum převzetí karty dne 14. 12. 2020, datum nabytí právní moci dne 14. 12. 2020 a platnost zaměstnanecké karty od 26. 11. 2020 do 25. 11. 2022.
14. Jak vyplývá z výše uvedeného, žalovaný dodržel lhůtu pro vydání rozhodnutí stanovenou mu opatřením proti nečinnosti ze dne 16. 11. 2020 pod č. j. MV-168410-3/SO-2020, když dne 26. 11. 2020 vydal Potvrzení o splnění podmínek pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu – Zaměstnanecké karty, přičemž zaměstnanecká karta č. 001025881 byla žalobci vydána dne 14. 12. 2020. Žalobce pak byl se splněním

podmínek pro vydání zaměstnanecké karty seznámen dne 26. 11. 2020. Žalovaný tak rozhodl ve lhůtě, kterou mu stanovovalo opatření proti nečinnosti ze dne 16. 11. 2020, kdy lhůta činila 30 dnů od doručení tohoto opatření a rozhodnutí o realizaci pobytu žalobce prostřednictvím zaměstnanecké karty nabylo právní moci dne 14. 12. 2020.

15. S ohledem na uvedené časové údaje soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána nedůvodně, neboť již v době jejího podání žalobce disponoval zaměstnaneckou kartou, kterou si převzal dne 14. 12. 2020 a o jeho žádosti bylo žalovaným rozhodnuto již dne 26. 11. 2020. Žalovaný tak dodržel lhůtu stanovenou mu nadřízeným správním orgánem k vydání rozhodnutí, a ač celková délka řízení několikanásobně překročila šedesátidenní, resp. devadesátidenní, zákonem stanovenou lhůtu pro rozhodnutí, tak, jak ji vymezuje § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců, žalovaný rozhodl ve lhůtě stanovené mu opatřením proti nečinnosti ze dne 26. 11. 2020. Žalobce pak sice v podané žalobě tvrdil, že se dne 24. 11. 2020 dozvěděl („obdržel zprávu“) o vyhovění jeho žádosti, ale zaměstnanecká karta mu dosud nebyla vydána, tato své tvrzení však ničím nedokládal a ničeho dalšího k nim již neuvedl, pročez je soud nemohl hodnověrně posoudit. Je proto nutno dovodit, že nečinnost žalovaného netrvá, když rozhodnutí ve věci bylo vydáno ve lhůtě stanovené nadřízeným správním orgánem v souladu s § 80 správního řádu, a to ještě přede dnem rozhodnutí soudu o podané žalobě.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

16. Na základě shora uvedeného rozhodl městský soud o podané žalobě tak, že ji jako nedůvodnou zamítl.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož by ve věci plně úspěšný žalovaný měl proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Protože však žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti náklady nevznikly, soud jejich náhradu žádnému z účastníků nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 6. duben 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.